

Så har jeg bare en enkelt rettelse til slut. Hr. Flemming Oppfeldt kom enten til at sige noget, han ikke vidste noget om, eller også talte han mod bedre vidende, da han bevægede sig ud i Valby. Sandheden om Valby er følgende:

De borgerlige partier lukkede et hjem, der hed Margrethehjemmet, i Valby. Det var en beslutning, der i vidtgående omfang tvang ægtefæller fra hinanden. Der var tre partier, der stemte imod. Det var SF, det var Enhedslisten, og det var Dansk Folkeparti – bare sådan til historieskrivningen. Jeg håber, at hr. Flemming Oppfeldt ved fremtidige eksempler er mere omhyggelig med at undersøge landskabet, inden han udtaler sig så skråsikkert.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Sandheden om Valby Bydelsråd er, at formanden for Ældreudvalget var SF'er og stoppede her den 31. december. Sandheden om Valby Bydelsråd var, at der var rødt flertal. Det var det, jeg nævnte i min tale.

Jeg vil spørge hr. Villy Søvnald: Når man nu forestiller sig en verden, hvor folk bliver selvvisiteret, og der så er en kommune, der lige i dette sekund ikke har plejeboliger eller ældreboliger nok, og der er nogle, der er selvvisiteret, plus nogle, hvorom vi i dag vil sige, at de har behov, hvordan skal en kommune så administrere en sådan venteliste i den verden? Skal der ikke være en egentlig form for vurdering, et visitationsorgan, i den virkelighed, som hr. Villy Søvnald lægger op til?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg gentager det lige for hr. Flemming Oppfeldt – han kan selv efterfølgende orientere sig om det i virkelighedens verden. Jeg siger jo ikke det her af voldsom lyst til at rose f.eks. Dansk Folkeparti; alle, der kender mig, ved, at det er ikke en del af min store passion. Jeg siger det for at få virkeligheden lidt på plads.

Virkeligheden er altså, at hr. Flemming Oppfeldts parti, Venstre, og De Konservative sammen med Socialdemokratiet i Valby har lukket Margrethehjemmet, hvilket betyder et voldsomt øget pres. Sådan er det. Og det lader sig ikke benægte.

Så spørger hr. Flemming Oppfeldt, om man ikke er nødt til at lave en eller form for visitation – det er jo et latinsk udtryk, der betyder grovsortering – hvis man nu er i en situation, hvor ikke

alle behov kan opfyldes. Jo, bestemt. Og man kan lave mange overgangsfaser og sådan noget.

Jeg synes bare, at det må være utrolig interessant for et parti, der dyrker tesen om det frie valg, at give mennesker anledning til at ytre sig om det. Vi diskuterer jo, hvor mange der gerne vil på et plejehjem. Vi ved det ikke, for det kan man kun finde ud af, ved at smagsdommere ikke skal sidde og sortere folks meninger fra ud fra en fornemmelse af, hvad der er rigtigt for folk. Det kan man i et sandt folkestyre kun gøre ved at lade folk ytre sig selv.

Det er det, man ikke synes er spændende i det parti, der holder store taler om det frie valg. Jeg forstår det simpelt hen ikke. Er hr. Oppfeldt ikke bange for at blive sat voldsomt på plads af statsministeren efter den her opførsel i dag?

Kl. 15.10

Margrethe Vestager (RV):

Noget af det mest interessante ved forhandlingen her i dag er vel, at den endnu en gang giver os anledning til at tage den principielle diskussion om frit valg og grænserne for frit valg i forhold til balancen mellem den enkeltes rettigheder og fællesskabets.

Jeg synes, det er meget interessant, og jeg har også med stor interesse lyttet til socialministerens varsel om lovforslag om frit valg, når man er visiteret til plejehjem og plejebolig, samtidig med at kommunernes frihed til at disponere på plejeboligområdet skal fastholdes.

Jeg ser med stor spænding og interesse frem til, hvordan det skal lykkes at lave en model, som ikke bare bliver en falsk visitering til en venteliste på diverse forskellige boligområder på forskellige lokaliteter og på forskellige niveauer, som hr. Flemming Oppfeldt, Venstres ordfører, diverte os med.

Og det er interessant at se, hvordan det skal kunne sikres; at borgere, som har boet i en kommune i mange, mange år, stemt og støttet ældreboligpolitikken i kommunen, skal finde sig i, at andre kan skrive sig op på samme venteliste uden at have betalt kommuneskat i kommunen i mange, mange år. Hvilke typer af udligningsordninger, hvilke typer af ordninger vil man lave, som sikrer, at der bliver en sammenhæng mellem den kommunale politik og den frihed, som kommunen har til at tilrettelægge den og borgernes ønsker om et friere valg?

Det andet, som jeg med interesse vil afvente, er, hvordan socialministeren vil sikre, at der kan være selvvisitation til aflastning. Så vidt jeg ved,